

Święty Tarsycjusz

Święty Tarsycjusz był młodym Rzymianinem, akolitą, należącym do otoczenia papieża Stefana I. Gdy za cesarza Decjusza nastąpiły jedne z najkrwawszych prześladowań chrześcijan, zaostrożono równocześnie możliwości widywania się z uwięzionymi. Wskutek tego umacnianie uwięzionych chrześcijan Komunią świętą przed ich męczeńską śmiercią stało się prawie niemożliwe. Każdy odważny kapłan, diakon czy dorosły chrześcijanin, gdy szedł do więzienia z Komunią świętą, narażał się na rozpoznanie i areszt. W tej sytuacji Tarsycjusz, chłopiec liczący około dziesięciu lat, okazał gotowość pójścia do więzienia z Chrystusem Eucharystycznym, sądząc, że z powodu młodego wieku uda mu się niepostrzeżenie dotrzeć do braci i siostr skazanych na męczeńską śmierć.

Pewnego dnia, kiedy szedł z Najświętszym Sakramentem w kierunku więzienia, napadła go grupa pogańskich rówieśników, zaciekawionych tym, co on niesie z taką troską. Ponieważ bardzo tego bronił, usiłowali zmusić go biciem i obrzucaniem kamieniami, aby pokazał im co niesie. Z pomocą nadszedł mu żołnierz rzymski, Kwadratus, setnik, chrześcijanin, doskonale zorientowany w sytuacji. Przepędził całą tę zgraję. Jednak chłopca nie dało się już uratować. Zmarł wkrótce z upływu krwi, na skutek ran odniesionych w obronie Chrystusa Eucharystycznego. Ciało Świętego "Męczennika Eucharystii" chrześcijanie pochowali ze czcią w katakumbach świętego Kaliksta. W roku 1675 relikwie św. Tarsycjusza przeniesiono do Neapolu, gdzie umieszczono je w osobnej kaplicy przy bazylice św. Dominika. Wspomnienie św. Tarsycjusza obchodzone jest 15 sierpnia, a więc w dzień uroczystości Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

Święty Dominik Savio

Dominik urodził się w wiosce Riva di Chieri w Piemontie w 1842 r. Jego ojciec był rzemieślnikiem, a matka krawcową. Mając 12 lat spotkał św. Jana Bosco, który przyjął go do swego Oratorium w Turynie. Nawiązała się między nimi szczególna duchowa więź. W trzy lata później Dominik umarł. Mimo bardzo młodego wieku, pośród zwyczajnych obowiązków codzienności, przebywając między rówieśnikami, osiągnął świętość. Jej rozumienie zawarł w liście do przyjaciela: "Tu, na ziemi, świętość polega na tym, aby stale być radosnym i wiernie wypełniać nasze obowiązki". Papież Pius XI powiedział o nim: "Mały święty, ale gigant ducha". Beatyfikowany w 1950 roku, kanonizowany w 1954. Dominik Savio to najmłodszy wyznawca, jakiego kanonizował Kościół.

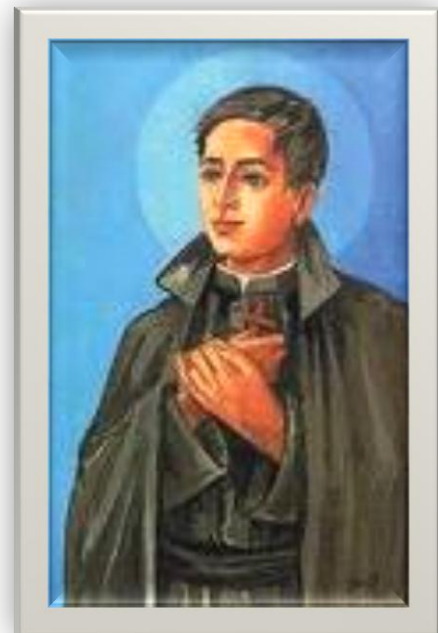
Relikwie świętego znajdują się w Turynie w bazylice Najświętszej Maryi Panny Wspomożenia Wiernych w pobliżu relikwii św. Jana Bosko. Wspomnienie świętego obchodzone jest w kościele katolickim 5 maja.

"Boże, źródło wszelkiego dobra, Ty w świętym Dominiku Savio dałeś młodzieży przedziwny przykład miłości i czystości. Dozwól również nam, swoim dzieciom, wzrastać w radości i miłości, aż do miary wielkości według pełni Chrystusa. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Święty Jan Berchmans

Jan Berchmans urodził się 13 marca 1599 roku w Diest, we Flandrii (Holandia) jako najstarszy z pięciu synów. Jego rodzina była średnio zamożna, ojciec był garbarzem, handlarzem i szewcem, a matka, Elżbieta, była córką burmistrza, Hadriana van den Hove. Jan był bardzo pobożny, jak mówił jego nauczyciel: "Najczęściej można było go widzieć w kościele, a najrzadziej na ulicy". Na usilne prośby chłopca, rodzice zgodzili się zapłacić za jego naukę. Jednak na skutek choroby matki, musiał przerwać studia. Dopiero dzięki finansowej dotacji miejscowego proboszcza Piotra van Emmericka, mógł on kontynuować rozpoczętą naukę. Powołanie do stanu duchownego odczuwał od wczesnych lat młodości, jednak warunki materialne rodziny, a potem śmierć matki utrudniały mu pójście tą drogą. Dzięki opiece różnych kapłanów i własnej pracy zdobył potrzebne wykształcenie w kolegium jezuitów w Mechlin (Malines) w 1615 r., a następnie wstąpił do nowicjatu jezuitów. Ze względu na jego duże zdolności w 1618 roku wysłano go na studia do Rzymu. W czasie studiów w Rzymie zapadł poważnie na zdrowiu. Ciężko zachorował, a zniszczony intensywną nauką i aktywnym życiem wewnętrznym organizm nie zdołał się obronić. Na śmiertelnym łożu trzymając różaniec w ręce, krzyż i reguły zakonne i mówił: "Z tym chętnie umrę". Zmarł 13 sierpnia 1621 roku, mając 22 lata. Był bliski dojścia do upragnionego kapłaństwa. Był wzorem w zachowaniu reguły zakonnej, a jego pragnieniem było odtworzyć wzór, jaki zostawił św. Alojzy Gonzaga, który zmarł wcześniej w opinii świętości. W Kościele wspomnienie świętego obchodzimy 13 sierpnia.

Święty Alojzy Gonzaga

Pochodził ze znakomitego rodu Gonzagów. Był synem Ferdynanda, markiza Castiglione. Urodził się w Castiglione w diecezji Brescii 9 marca 1568 roku. Od najmłodszych lat Św. Alojzy poświęcił się sercem i duszą służbie swemu Stwórcy. Pamięć o jego osobie łączy się z pojęciem łagodnej słodyczy i niczym nie skażonej czystości. Cechowała go prawdziwie anielska niewinność, a zarazem heroiczna skłonność do pokuty.

Sława jego świętości była tak duża, że w 1605 roku papież Paweł V ogłosił go błogosławionym. Natomiast kanonizował go, razem ze św. Stanisławem Kostką, papież Benedykt XIII w 1726 roku.

Mając czternaście lat towarzyszył swemu ojcu w podróży do Hiszpanii, gdzie ten ostatni pojechał jako członek orszaku cesarzowej Marii Austriaczki, żony Maksymiliana II. Filip II uczynił Św. Alojzego giermkim księcia Jakuba, swego starszego brata. Wśród próżności dworu święty zachował swą czystość, świat nie odciągnął jego serca od Boga. Po powrocie do Włoch w roku 1584 Św. Alojzy objawił chęć wstąpienia do Towarzystwa Jezusowego. Rodzina sprzeciwiała się temu, ale w końcu udało mu się zrealizować te zamiary. Rozpoczął nowicjat w Rzymie w roku 1585, za pontyfikatu Piusa V. Śluby zakonne złożył 20 listopada 1587 roku i wkrótce potem przyjął niższe Święcenia. Od początku swego zakonnego życia Św. Alojzy był wzorem doskonałości. Podczas epidemii w Rzymie w roku 1591 wyróżnił się miłosierdziem wobec chorych w szpitalach. Praca ta doprowadziła go do choroby, która spowodowała śmierć. Jego ostatnie dni były wiernym odzwierciedleniem krótkiego życia. Przeszedł do wieczności 21 czerwca 1591 roku w wieku dwudziestu czterech lat.

Święty Stanisław Kostka

Św. Stanisław Kostka, urodził się 28 grudnia 1550 roku w Rostkowie na Mazowszu. Był synem Jana - kasztelana zakroczymskiego i Małgorzaty z Kryskich. Miał trzech braci i dwie siostry. W 1564 roku, w wieku 14 lat, Stanisław razem ze starszym bratem został wysłany do szkół jezuickich w Wiedniu. Chłopcy zamieszkali w internacie ojców jezuitów. Tam też uczęszczali do szkoły. Uczniowie ojców jezuitów uczestniczyli w codziennej Mszy św., codziennej wspólnej modlitwie, comiesięcznej spowiedzi i Komunii św. Świętemu Stanisławowi bardzo się to podobało - od najmłodszych lat lubił być blisko spraw Bożych. Na początku miał trudności z nauką, ale przez swoją pracowitość stał się jednym z lepszych uczniów. W grudniu 1565 roku ciężko zachorował. Nagłe uzdrowienie przypisał Matce Bożej, do której miał wielkie nabożeństwo. Po pewnym czasie w sercu Stanisława zrodziła się myśl, aby być jeszcze bliżej Boga i Matki Najświętszej - postanowił zostać zakonikiem. Ponieważ nie był pełnoletnim, nie mógł natychmiast zrealizować swojego marzenia - potrzebował zgody rodziców, ale jej nie uzyskał.

Po długich i starannych przemyśleniach, w sierpniu 1567 roku, pieszo i w przebraniu, uciekł z Wiednia. Dotarł do Dyllingi w Bawarii i zgłosił się do zgromadzenia oo. jezuitów. Św. o. Piotr Kanizjusz wysłał go do Rzymu, gdzie św. o. Franciszek Borgiasz przyjął go 28 października 1567 roku do nowicjatu. Mając 18 lat złożył śluby zakonne. Zmarł, uprzednio przepowiedziawszy swoją śmierć, w sierpniu 1568 roku, w święto Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

Kult świętości młodego Polaka zrodził się natychmiast i spontanicznie. Proces beatyfikacyjny zakończył się w 1670 roku, a już w 1726 papież Benedykt XIII kanonizował nowego świętego. Relikwie św. Stanisława spoczywają w kościele św. Andrzeja na Kwirynale w Rzymie. Święto św. Stanisława Kostki jest obchodzone w dniu 18 września.